

billigt, thi det stemmer ikke med den Betragtningssmaaede, han altid gjør gjældende; jeg vilde ogsaa være derimod, dersom Forbringeren gik ud over de rette Grændser, thi jeg har bestandig i sin Tid støttet Villighedskravet, men støttet det indenfor snævre Grændser, og jeg paastaer, at hvad der her forlanges ikke er indenfor vide Grændser, men indenfor snævre Grændser. Det ærede Medlem henfaste, at Entreprenuererne beregnede sig 11,000 Rdl. i Kommission og 16,000 Rdl. i Renter; men naar der nævnes et Tab af 23,000 Rdl., saa ligge de 11,000 og de 16,000 Rdl. udenfor, og tage vi disse 11,000 og 16,000 Rdl. med, saa er Tabet over 50,000 Rdl. Deri seer man altsaa det ærede Medlems Svagheit, at han behøver at kaste saadanne Størrelser ind, som skal bringe de Herrer til at see paa Sagen med andre Øine. Den ærede Rigsdagsmand har nævnet, at de have havt et Tab af nogle og thye Tusind Daler, og ligeoverfor dette Tab stiller han saa de 12,000 Rdl. op, men den ærede Rigsdagsmand veed ligesaa godt som jeg, at deres Tab har været meget større, og at de for at holde sig indenfor Grændserne af dette Tab have anslaaet deres Maskiner til en Værdi af 36,000 Rdl., skjøndt den ærede Rigsdagsmand veed, at de ere solgte for 15,000 Rdl. (M. Hage: De ere solgte til Sønerne). Den ærede Rigsdagsmand siger, at de ere solgte til Sønerne af den Mand, hvis Do her er Spørgsmaal om, men var der vel nogen Anden, som bød Mere for dem, og er der ikke den største Sandsynlighed for, at de slet ikke havde havt nogen Værdi, hvis Sønerne ikke havde budt paa dem? Naar man altsaa vilde tage det hele Tab, maatte man drage de 15,000 Rdl. fra de 36,000 Rdl. og lægge den udfomne Forskjel til det beregnede Tab. Men jeg bliver staaende ved hvad der er fremhævet i Mindretallets Betænkning, at dersom de beregnede det, de have bragt op af det Løb, som de have uddybet, i Ræstetal og fik det betalt med 80 p. Ræst, istedetfor at man inde i en Havn betaler det med 92 p., saa vilde de for det hele Arbejde have faaet nogle og thye tusind

Daler, hvorimod de nu, selv om de faae de 12,000 Rdl., ialt kun vilde have faaet 110,000 Rdl. Om de altsaa stillede op en langt lavere Pris pr. Ræst end 92 p., vilde de dog have et Tab af 10 til 12,000 Rdl. paa en Forretning, hvormed de have indledet et Foretagende af den Art her i Landet under vanskelige Omstændigheder. En Grund, hvorpaa det ærede Medlem støttede sig og støttede sig meget stærkt, er det Brev, han havde fra Rauffmann og Carlé, hvori de omtale deres Tilbøjelighed til at gaae ind paa Forretningen. De vilde afkjøbe Husets Maskinerne, siger han, lade dem vurdere og give indtil 20,000 Rdl. for dem; det har jeg ikke vidst før, men jeg skal dog gjøre opmærksom paa, at selv om Handelshuset i samme Diebliff havde overdraget dem Forretningen og taget de 20,000 Rdl. for Maskinerne, saa havde det dog lidt et Tab af 52,000 Rdl. (M. Hage: Umuligt!) Den ærede Rigsdagsmand siger „umuligt“ (M. Hage: Ja!) men

Formanden: (Ringer) Jeg maa bede, at man ikke forstyrer Taleeren.

Tscherning: Jeg siger altsaa, at den ærede Rigsdagsmand veed, at Maskinerne have kostet 72,000 Rdl., og drager man 20,000 Rdl. derfra, bliver der tilbage 52,000 Rdl. som Tab. Men lad det blive ved, at Tabet kun skal være 23,000 Rdl., saa er det dog altid Tab nok paa en Forretning, som er udført billigere og bedre end nogen anden tilsvarende Forretning her i Landet; det er det største Foretagende i sin Art, der endnu er udført her, og det har givet et Exempel, som har været os til megen Nytte. Der er endnu en Omstændighed, som har gjort denne Uddykning saa særdeles kostbar og vanskelig. Naar man uddyber paa et Sted, hvor der er en passende Mængde Grund at tage bort, saa kan man gjøre sin usigtige Beregning og faaer sin Betaling for den Masse, man har opmuddret; man bliver liggende paa samme Sted uden at flytte sin Pram, og man er da under den gunstigste Betingelse, hvorunder man kan muddre. Naar